

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lutego 2023 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Sądu Okręgowego Leszek Dąbek

Protokolant Marzena Makoś

po rozpoznaniu w dniu 1 lutego 2023 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo - Kredytowej im. F. S. w G.

przeciwko J. P. i A. J.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej J. P.

od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 14 sierpnia 2019 r., sygn. akt I C 315/16

- 1. umarza postępowanie apelacyjne w części toczącej się przeciwko pozwanej A. J.;**
- 2. uchyla zaskarżony wyrok w punkcie 1 w części zasądzonej od pozwanej J. P. na rzecz powódki kwotę 160,50 zł (sto sześćdziesiąt złotych i pięćdziesiąt groszy) z odsetkami umownymi naliczonymi według zmiennej stopy procentowej stanowiącej czterokrotność stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego, nie wyższej jednak niż dwukrotność sumy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych (odsetki maksymalne za opóźnianie) od dnia 7 maja 2019r. do dnia zapłaty;**
- 3. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1 w ten sposób, że oddala powództwo w części żądania zasądzenia od pozwanej J. P. na rzecz powódki kwoty 7.407,75 zł (siedem tysięcy czterysta siedem złotych i siedemdziesiąt pięć groszy) z odsetkami umownymi naliczonymi według zmiennej stopy procentowej stanowiącej czterokrotność stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego, nie wyższej jednak niż dwukrotność sumy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych (odsetki maksymalne za opóźnianie) od dnia 7 maja 2019r. do dnia zapłaty;**
- 4. oddala apelację w pozostałej części;**
- 5. ustala, że powódka ponosi koszty postępowania odwoławczego w 38% (trzydzieści osiem procent), a pozwana J. P. w 62% (sześćdziesiąt dwa procent) pozostawiając ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu w Sądzie Rejonowym w Tarnowskich Górach.**

SSO Leszek Dąbek

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach w wyroku z dnia 14 08 2019r. zasądził solidarnie od pozwanej J. J. i A. J. na rzecz powódki Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej im. F. S. w G. kwotę 7.21.830,36zł z odsetkami umownymi naliczonymi według zmiennej stopy stanowiącej czterokrotność stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego, nie wyższej niż dwukrotność sumy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych (odsetki maksymalne z opóźnieniem), od dnia 7 05 2019r. do dnia zapłaty, umorzył postępowanie w pozostałej części,

orzekł o kosztach procesu i ustalił, że wobec pozwanej A. J. wyrok jest wyrokiem zaocznym.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia przywołał regulację: art. 720 § 1 k.c. Stwierdził, że w toku postępowania żadna ze stron

nie kwestionował faktu zawarcia umowy oraz jej ważności i bezspornym jest, iż powódka udzieliła pozwanej A. J. pożyczki w kwocie 75.000zł, a pozwana J. P. ją poręczyła i z tego powodu na podstawie regulacji art. 876 §1 k.c. ponosi odpowiedzialność za spłatę zaciągniętych

w niej A. J. zobowiązań. Ze zgromadzonego materiału dowodowego, a także twierdzeń stron wynika, że pozwana A. J. nie wywiązała się z ciążącego na niej obowiązku terminowej spłaty pożyczonej kwoty, co w konsekwencji doprowadziło do wypowiedzenia umowy i natychmiastowej wymagalności całości zadłużenia.

Nie dopatrywał się w umowie niedozwolonych klauzul skutkujących ich nieważnością oraz podstaw do zastosowania regulacji art. 320 k.p.c.

i rozłożenia zasądzonej należności na raty, gdyż z dokonywanych

przez pozwaną J. P. wynika, że jest ona w stanie zgromadzić wystarczające środki na spłatę całości zadłużenia. Oceniał, że obie pozwane nie podołały obowiązkowi wynikającemu z umowy i zasadne stało się zasądzenie od nich zasądzonych świadczeń, a w pozostałej części umorzył postępowanie, uznając, że w tej części powódka skutecznie cofnęła pozew.

O kosztach procesu orzekł stosując regulację art. 102 k.p.c. nie znajdując podstaw do zastosowania regulacji art. 102 k.p.c., gdyż obie pozwane miały świadomość obowiązku zapłaty należności wynikającej z umowy.

Orzeczenie zaskarżyła **pozwana J. P.** „w części co do kwoty należności głównej do wysokości 16.608,05zł, co do odsetek umownych wskazanych w zaskarżonym wyroku a zasądzonych od kwoty 21.830zł”.

Zarzucił, że przy ferowaniu wyroku naruszono wskazane w apelacji regulacje prawne prawa cywilnego-materialnego oraz procesowego w sposób w niej podany.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Sąd pierwszej instancji trafnie zakwalifikował dochodzone roszczenia, przyjmując, że ma ją one źródło w zawartej przez strony umowy a następnie prawidłowo rozpoznał sprawę.

Wydając zaskarżony wyrok wyrokował wobec pozwanej A. J. zaocznie, która nie wniosła od niego sprzeciwu.

Odpowiedzialność pozwanych wobec powódki za wykonanie umowy jest odpowiedzialnością solidarną i po ich stronie nie zachodzi współuczestnictwo materialne (art. 72 § 1 pkt 1 k.p.c.), lecz nie jest o współuczestnictwo jednolite (art. 73 k.p.c.)

Z tej przyczyny wniesienie przez skarżącą apelacji od zaskarżonego wyroku nie miało wpływu na sytuację procesową A. J..

W konsekwencji tego zaskarżony wyrok wobec niej uprawomocnił się i prowadzenie wobec niej postępowania odwoławczego i wydanie przez Sąd odwoławczy wyroku było niedopuszczalne w rozumieniu art. 355 § 1 k.p.c. w związku z art. 191 § 1 zd. 1 k.p.c. a to z mocy zawartej w nim regulacji prowadziło do umorzenia postępowania w części toczącej się przeciwko tej pozwanej.

Ustalenia składające się na podstawę faktyczną orzeczenia dotyczące okoliczności faktycznych zasadniczych dla orzeczenia Sądu odwoławczego mają podstawę w informacjach zawartych we wskazanych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku źródłach dowodowych, których ocena jakkolwiek jest lakoniczna mieści w granicach swobodnej oceny dowodów.

Podniesione w tej kwestii w apelacji zarzuty dotyczące wadliwości ustaleń faktycznych poczynionych na podstawie opinii biegłego zdezaktualizowały się w następstwie dokonanych przez skarżącą w toku postępowania odwoławczego spłat dochodzonych należności i jako takie nie mają wpływu

na powyższą ocenę.

Z tych też względów we wskazanym zakresie Sąd odwoławczy przyjął ze własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna ustalonego stanu faktycznego

w swym zasadniczym zarysie - dotyczącym zawarcia przez strony umowy, jej zakwalifikowania, ważności skuteczności oraz wykonania - jest prawidłowa i Sąd odwoławczy w tej części ją podziela (art. 387 § 2¹ pkt 1 k.p.c.; orzeczn. SN z dn. 26 04 1935r. III C 473/34, ZB. Urz. 1935r. nr 12, poz. 496).

W szczególności prawidłowa jest jego ocena dotycząca „abuzywności” postanowień umowy dotyczących kosztów umowy ubezpieczenia, a w konsekwencji tego obowiązku ich ponoszenia przez pozwaną A. J. i odpowiedzialności skarżącej za zrealizowanie przez nią tego obowiązku

Jakkolwiek bowiem „ubezpieczenie osobowe nie jest umową związaną bezpośrednio z umową pożyczki”, gdyż nie ma ono wpływu na zakres uprawnień i obowiązku stron tej umowy, to stanowi ono jednak zabezpieczenie jej realizacji przez pożyczkobiorcę albo jego spadkodawców w przypadku choroby pożyczkobiorcy lub jego śmierci (wystąpienie tych zdarzeń powoduje,

że w wykonaniu umowy ubezpieczenia pozyskane zostaną środki finansowe,

z których mogą zostać zaspokojone nie zapłacone przez pożyczkobiorcę należności z umowy pożyczki).

Jest ono zatem funkcjonalnie powiązane z tą umową, co miało szczególnie znaczenie w niniejszej sprawie, gdyż pozwana nie udzieliła powódce żadnego innego zabezpieczenia oraz co należy podkreślić zostało zaakceptowane przez pozwaną przy zawarciu umowy.

Z podanych względów nie kształtują one praw pozwanych i ich obowiązków w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami i nie naruszają one rażąco jej interesów w rozumieniu regulacji art. 385¹ § 1 k.c.

Wiążą one zatem strony, a równocześnie – w świetle regulacji art. 5 k.c. - brak jest podstaw do przyjęcia, iż dochodzenie przez powódkę na ich podstawie roszczeń, jest sprzeczne z ich społeczno-gospodarczym przeznaczeniem i zasadami współżycia społecznego, co wyłącza zastosowanie tych regulacji prawnych w niniejszej sprawie.

Jednakże strona pozwana w toku postępowania konsekwentnie kwestionowała fakt uiszczenia przez powódkę ubezpieczycielowi składki ubezpieczenia, co stosownie

do regulacji art. 6 k.c. obligowało powódkę do wykazania tego, czego nie uczyniła

Równocześnie zgodnie z postanowieniami ust. 24 umowy za cały jej okres wynosił 7.407,75zł, stąd też należy przyjąć, iż w na skutek zakończenia umowy część składki podlegała zwrotowi i tym samym koszty zawarcia tej umowy były niższe od pierwotnych, a to stosownie do regulacji art. 6 k.c. obligowało powódkę także do wykazania jakie były rzeczywiste koszty tej umowy, tj. w jakiej wysokości mogła potencjalnie uzyskać zwrot składki ubezpieczenia, z czego również się nie wywiązała.

W połączeniu z powyższym należy zatem przyjąć, iż w tej części - wbrew ocenie Sadu pierwszej instancji - powództwo nie zostało wykazane, jest zatem nieuzasadnione,

a to w tym zakresie czyni apelację uzasadnioną i przy zastosowaniu regulacji art. 386 § 1 k.p.c. prowadziło do zmiany zaskarżonego wyroku w sposób podany w sentencji.

Pozostałe należności zasądzone w wyroku Sądu Rejonowego i zaskarżone w apelacji, zostały w toku postępowania odwoławczego zaspokojone, a powódką

w części skutecznie cofnęła pozew.

Z tej przyczyny we wskazanym w sentencji zakresie uchylono zaskarżony wyrok i umorzono postępowanie w oparciu o regulację ar. 386 § 3 k.p.c., a w pozostałej części apelację jako bezzasadną oddalono przy zastosowaniu regulacji

art. 385 k.p.c.

Reasumując, z podanych względów orzeczono jak w sentencji

przy zastosowaniu wskazanych powyżej regulacji prawnych.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosując regulację art. 100 § 1 zd. 1 k.p.c. i art. 108 § 1 k.p.c.

SSO Leszek Dąbek